

Het Wilhelmientje

nr. 30, juni 2021

Verenigingsmagazine Fanfare Wilhelmina
Opgericht: 1 november 1898
Bezoekadres: Kloosterstraat 7 te Groesbeek
Postadres: Postbus 233, 6560 AE Groesbeek
IBAN nummer: NL22 RABO 0117.4039.97 t.n.v.
Muziekvereniging Fanfare Wilhelmina
Website: www.fanfarewilhelminagroesbeek.nl

Contact:

Trudy Rikken-Roelofs 06-30658323
Miel Fransen 06-30232725

Bestuurssamenstelling:

Miel Fransen, voorzitter
Trudy Rikken, penningmeester
Marieke Overduin, secretaris
Arno Kamps, bestuurslid
Michel Kleuters, bestuurslid
Bo Cillessen, bestuurslid
Henk Meijers, bestuurslid

Theo Hermsen, erevoorzitter
Reinier Driessen sr., erelid
Burgemeester Mark Slinkman, beschermheer

Jeugdbestuur

Inge Roelofs, voorzitter
Britt Kuijpers, secretaris
Bo Cillessen, bestuurslid
Lieke Bouwman, bestuurslid

Dirigenten:

Fanfare: Louis van de Waarsenburg
Opleidingsorkest: Femke Tijen
Slagwerkgroep: Giel Verstraten

Docenten:

Klein koper: Femke Tijen
Groot koper: Gert-Jan Rongen
Saxofoon: Robert Prinsen
Slagwerk: Niels van der Neut

Redactie Wilhelmentje:

Miel Fransen
Moniek Leenders
info@fanfarewilhelminagroesbeek.nl

Wijzigingen persoonsgegevens? Geef het door!

Zijn jouw persoonlijke gegevens veranderd? Is bijvoorbeeld jouw adres gewijzigd vanwege een verhuizing? Of heb je alleen een nieuw e-mailadres of telefoonnummer? Geef deze wijzigingen door via: info@fanfarewilhelminagroesbeek.nl

Like ook onze facebookpagina!

facebook.com/fanwilhelmina

Van de Bestuurstafel

Beste Muziekvrienden,

Maandag 31 mei was het eindelijk zover dat we weer mochten gaan repeteren. Na bijna een half jaar alleen maar thuis te kunnen oefenen mocht het repetitielokaal weer gebruikt worden om gezamenlijk muziek te maken. Het was weer even wennen aan elkaar en aan de regels zoals de 1,5 meter afstand, handen desinfecteren en mondkapje op in het gebouw. Enkele leden gaven aan zich nog niet geheel veilig te voelen en wachten nog even op de tweede vaccinatie. Heel begrijpelijk; de hoofdzaak is dat men zich happy voelt om weer gezellig samen te zijn en om muziek te maken. Dat we weer mochten starten kwam voor enkele leden onverwacht, zij waren nog op vakantie of hadden een andere afspraak gemaakt.

Bij het schrijven van dit stukje is nog niet bekend of de regels weer wat versoepeld zijn of kunnen worden. Het bestuur heeft besloten om dit jaar geen Wilhelmina On Tour te organiseren. Toch willen we graag met alle leden en vrijwilligers voor de vakantie onder het genot van een hapje en drankje de vakantie inluiden. Via de nieuwsbrief wordt iedereen hiervan op de hoogte gebracht. Mogelijk dat we ook weer de traditie kunnen voorzetten om de Groesbeekse kermis te openen op zondag 5 september.

Op 19 juni zijn 3 van onze leerlingen op examens geweest voor het praktijk diploma A of B. Hopelijk heeft de opleidingscommissie nog op tijd de copy kunnen inleveren voordat alles gedrukt gaat worden bij onze sponsor DHD. Zo niet dan verwijs ik u graag naar onze website www.fanfarewilhelminagroesbeek.nl

Na de vakantie gaat er weer druk gerepeteerd worden voor het uitwisselingsconcert op zaterdag 6 november samen met Vlijt & Volharding uit Heumen en NAO. Uiteraard hopen we weer het jaar te mogen afsluiten op 31 december in de Cosmas en Damianus kerk. En dan wordt het weer tijd voor het themaconcert dat gepland staat 9 en 10 april 2022 in cultureel centrum De Mallemolen. De reeds verstrekte en gekochte kaartjes van vorig jaar blijven geldig. Het thema blijft It's Showtime, de commissie is erin geslaagd om enkele enthousiaste en talentvolle vocalisten te strikken die de show helemaal compleet gaan maken. Dit jaar is er ook nog geen ledenvergadering geweest, we gaan dit plannen zodra we weer groen licht krijgen van de overheid.

Tenslotte wens ik iedereen een hele fijne vakantie toe, geniet ervan maar denk om uw gezondheid.

Veel leesplezier!

Miel Fransen, voorzitter

Het is zo stil in mij....

Mijn naam is Kloosterstraatzeven. Deze naam heb ik, alweer een lange tijd geleden, van de Gemeente Groesbeek gekregen. Ik ben er trots op dat zowel oudere als jongere inwoners van Groesbeek mij kennen. Ik heb dan ook verschillende betekenissen in mijn lange bestaan mogen hebben en heb daarin veel mensen bij mij naar binnen en naar buiten zien gaan.

Ik ben ook best wel gewend aan bepaalde maanden in het jaar dat er niemand of heel weinig mensen naar mij toe komen. Dat komt dan door verbouwingen die mij nog mooier en beter maken dan ik al was of door vakanties van mijn gebruikers. Maar afgelopen jaar is het toch wel heel erg: er komt bijna niemand meer door mijn klapdeuren naar binnen. Zo nu en dan iemand van het Bestuur, een jeugdig persoon van de Maddogs waar ook al geen muziek in zit of een enkel lid die weliswaar wekenlang elke dag bij mij zijn niveau op slagwerkinstrumenten kwam verbeteren of enkele mensen die het stof dat neergedwarreld is komt weghalen. Kortom, ik moet het even kwijt dat ik me het laatste jaar zo verdornd alleen voel omdat het zo stil is in mij. Er wordt geen slag geslagen, geen klank klinkt en zelfs de bar staat droog. Gelukkig komt er de laatste weken weer wat verbetering in mijn vervreemdende situatie: er worden weer enkele muzieklessen gegeven (mogen er echt wel meer worden!!!), wordt er weer samengespeeld door de jeugd en door het grote orkest. Maar de schwing is er nog niet. Vandaar mijn oproep aan jullie allemaal: Als het weer kan denken jullie dan weer aan mij en maak het weer zo muzikaal en gezellig als het altijd was. Ik ontvang jullie weer graag met open klap- en sluisdeuren en met een bar die weer functioneert zoals wij dat allemaal graag willen.

Alvast heel hartelijk bedankt voor jullie aandacht.
Kloosterstraatzeven

Op de koffie bij...Jan en Gerda Kuypers-Kuyltjes

Het was al weer bijna anderhalf jaar geleden dat ik op pad was gegaan voor de vaste rubriek “op de koffie bij ...”. In het vorige Wilhelmientje was ik zelf degene die de koffie inschonk, daarvoor kwam het stukje door de beperkende coronamaatregelen te vervallen; tijd om er samen met Miel weer op uit te gaan.

Herwendaalseweg 39 was ditmaal de bestemming. Even voor 14.00 uur belde ik aan bij Jan en Gerda Kuijpers. Daar kwam Jan al aan. De sleutels in de hand want de deur zat nog op het nachtslot. Dus ik was de eerste bezoeker blijkbaar. Een veilige gedachte in deze coronatijd. God, wat heb ik een hekel aan dat woord en nu betrap ik mezelf er op dat ik deze eerste paar regels het al twee maal heb gebruikt. Zo, alvast gaan zitten en de laptop geïnstalleerd. Voor mij nieuw. Voorheen maakte ik altijd aantekeningen waarvan ik dan later een geheel probeerde te maken. Probleem was dat ik zo slordig schreef dat ik heel vaak niet meer kon lezen wat ik her en der had neergekrabbeld. Even later kwam ook Miel aangebietst. Net op tijd voor de koffie die meteen werd ingeschonken vergezeld met heerlijke appeltaart met slagroom. Op onze leeftijd is het belangrijk dat je voldoende calorieën binnenkrijgt. Voor deze dag was dat weer gelukt.

Ondertussen had Jan al desgevraagd verteld, dat ze al 52 jaar woonden daar op de Herwendaalseweg nr. 39. Zijn oom, Thé Kuypers woonde aan de overkant en hij maakte hem er op attent dat

er daar woningen zouden worden gebouwd. “Dor motte geej dur ok en van neme Jantje”, was zijn advies en die goede raad werd opgevolgd. Jan trouwde toen met Gerda en het jonge stel betrok hun nieuwe woning. Blijkbaar nooit spijt van gehad want ze wonen er nog steeds en zijn dus ook al bijna 52 jaar getrouwd. De koffie is op en de appeltaart ook. Dat wil zeggen: behalve een stukje van Miel. Die vindt de bodem wat hard. “Je moet ook even doorbijten Miel”, adviseerde ik hem, maar dat wilde nog niet zo lukken met de nieuwe tandjes.

Even de actuele gezondheidsperikelen doorgenomen...

Jullie kennen het misschien ondertussen wel: Al geprikt? Zo ja wat? Gelukkig geen coronagerelateerde klachten gehad. Dat is de laatste keer dat ik dat woord in dit stukje gebruik. Met Gerda gaat het gelukkig ook redelijk goed. Het was natuurlijk wel vreselijk schrikken toen Gerda 6 jaar geleden een herseninfarct kreeg. Ze had voor die tijd ook wel eens wat last gehad maar daar niet zo veel aandacht aan geschonken. Jan weet het nog goed. Hond Funny, een boerenfox, die nu ook constant buiten voor de deur staat te springen, was ineens erg onrustig en zat voortdurend met zijn poot te krabben. Uiteindelijk liep ik met hem mee en vond Gerda tot mijn grote schrik in elkaar gezakt in de gang aan, vertelde Jan. Meteen alarmlijn gebeld en alle toeters en bellen geactiveerd. Vanaf die dag veranderde er een hoop in gezin Kuypers. Een boel zorgen erbij. Jan vraagt mij uitdrukkelijk nog te vermelden dat er een aantal mensen waren die bij Gerda kwamen zodat Jan zijn geliefde repetities weer kon hervatten en Gerda niet alleen hoefde te zijn. “Daar ben ik nog steeds dankbaar voor en het geeft nog steeds een goed gevoel. Geen namen noemen, de mensen zelf weten toch wel over wie het gaat”. Gerda gaat 4 dagen per week naar de dagopvang van De Veste in Nijmegen/Brakkestein. Dat bevalt haar goed. Je leert andere mensen kennen en je hebt ook wat zinvols te doen.

Het paar kreeg samen twee kinderen: Elles (50), woont in Lent, ondertussen moeder van één kind; jaren actief lid geweest van Wilhelmina waar ze de sopraansax bespeelde. Sander (47), woont in Geldermalsen, heeft twee kinderen en is al bijna 40 jaar lid. Speelde eerst trompet en ging later over op de schuiftrambone. Ondanks de afstand Geldermalsen – Groesbeek probeert Sander toch zo veel mogelijk de repetities en optredens bij te wonen, hetgeen wel

aangeeft dat ook hij een speciale band heeft met Wilhelmina. Zal wel iets te maken hebben met papelepel of zo. Of de drie kleinkinderen de voetsporen van hun ouders en opa zullen volgen is niet geheel duidelijk geworden. Noa van Sander heeft wel viool gespeeld en Dion heeft een klein beetje gedrumd. Bauke (van Elles) heeft voor zo ver bekend nooit een instrument aangeraakt.

Jan en Gerda hebben elkaar leren kennen bij de Instuif in het oude parochiehuis. Dat stond op de plek waar nu ongeveer Blokker staat (Appartementencomplex de Weem, maar eigenlijk moet ik zeggen: Residentie De Weem). De Parochie vond het belangrijk dat de jeugd van de straat was en dat er iets voor hen te doen was. Regelmatige waren er speciaal voor de jeugd dus muziek – en dansavonden georganiseerd. Dan waren ze allemaal overzichtelijk binnen en kon de kapelaan of pastoor een kerkelijk oogje in het zeil houden om te voorkomen dat de jeugd dingen zou doen die in strijd waren met één van de tien geboden. The Flying Moons schiet mij te binnen en Jan noemt het Merano kwartet. De avonden werden druk bezocht en ik meen mij te herinneren dat er ook wel eens iets soortgelijks te doen was in de Blokhut, een paar honderd meter verderop, in de Spoorlaan en overigens ook eigendom van de Parochie. “Ze kon vederlicht dansen”, verzucht Jan en hij zag er dan ook telkens weer naar uit naar de Instuif te gaan om de kans te hebben haar ten dans te vragen. Er sprongen niet meteen vonken over. Het ging primair om het dansen en Jan beschouwde zichzelf ook niet als een echte Don Juan. Jan miste namelijk twee voortanden en schatte zijn kansen om daarmee een meisjeshart, laat staan dat van Gerda, te veroveren laag in. “Onze Tonnie en Frans kwamen er ook vaak en niet te vergeten Frans de Muus van de Oude Kleefsebaan”. Dat kwam

eigenlijk wel mooi uit want op een gegeven moment was hij Gerda een halfjaar kwijt. Dus even niet vederlicht dansen maar gelukkig wel wat aanspraak van deze mannen. En toen ineens was ze er weer. Gerda had een tijdje een soort verkering gehad en blijkbaar even minder behoefte aan dansen gehad. En toen werd het wel wat. Ze vond het niet erg dat Jan twee voortanden miste. En misschien vond ze de wijze waarop Jan het woord : ssssschatje slissend uitsprak juist wel erg aantrekkelijk. Hoe dan ook, we weten nu waar dat toe heeft geleid. Gerda woonde op de Koningin Wilhelminaweg, zo ongeveer waar Trudy Rikken nu woont of was het precies dezelfde plek? Daar waren ze met 7 kinderen.

Bij Jan thuis in de Kerkstraat (slagerij Kuypers) werd dat aantal nog overtroffen: daar waren ze met z'n achten. Ja zo ging dat vroeger, waarschijnlijk tot volle tevredenheid van de plaatselijke pastoors. Ik heb het wel eens aan mijn oma van vaders kant gevraagd: "Moet, hoe ging da vroeger mè seks en so beej olie?" "Jong schei uut", was het bondige antwoord, "weej hoan nege blage, dor hoan weej helemaal gen tied vur". (En geej geluft dah?). Einde gesprek.

Wij gaan verder met waar het allemaal om begonnen is: de fanfare, want wij willen wel weten hoe hij daar bij terecht is gekomen. "Het begon allemaal met de Vierdaagse, heel lang geleden", vertelt Jan." We stonden daar in de buurt van het oude Gemeentehuis naar een kapel te luisteren en dat klonk wel erg mooi en inspirerend". Theo Hermsen (onze erevoorzitter) was er bij en Henk Mulder (zwager), woont nu al een jaar of dertig in Leuth. "Dat zou ik ook wel willen", opperde één van hen. "Ja, ik ook", klonk het vervolgens in koor. Ze kwamen overeen dat ze binnenkort de stoute schoenen aan zouden trekken en zich zouden melden bij de plaatselijke fanfare (waar anders?). Kort daarna met zwager Henk Mulder naar Wilhelmina gegaan en zich aangemeld bij Frans den Drukker (Voorzitter). Voor de jonge lezers: Frans van Bernebeek, had vroeger een drukkerij. Theo haakte af maar heeft zich later toch verdienstelijk gemaakt voor onze vereniging. Heel lang voorzitter geweest en nu nog steeds actief als bestuurslid van de Stichting Vrienden van fanfare Wilhelmina. Wie kent hem niet?

Jan kreeg les bij Gerrit van aechtersveur uit het Vilje; gewoon bij hem thuis en wel op de piston. Gerrit was trompettist en gaf les. Henk Mulder kreeg les op de bûgel. Half jaar les en toen kwamen ze erbij

zitten. Jan meteen op de bariton, Henk aanvankelijk op de bûgel, later ook op de bariton. De vader van Henk Mulder (Heini) speelde trouwens ook trompet. Jan kwam naast Willie Willems te zitten , die ook de bariton bespeelde. "Daar heb ik heel veel aan gehad" zegt Jan, "heel veel van geleerd". Het was ook een fijne man. Vervolgens zijn Jan en Willy ook naast elkaar blijven zitten totdat Willy in 2008 kwam te overlijden. Thuis oefenden ze vaak met drie man: Heini, Henk en Jan. Dat was altijd erg gezellig en leerzaam. Jan, die nu 76 is, heeft een jaar of twintig in het bestuur gezeten . Hij was voorzitter ad interim van maart 1995 tot juni 1996 en voorzitter van juni 1996 tot okt 1996. Dat kunt u nalezen op de portretfoto in het repetitielokaal. In 2009 mocht Jan de Wilhelminaplum in ontvangst nemen. Hij is trouwens in het bestuur gekomen op verzoek van Frans den Drukker. Daarnaast heeft Jan jarenlang instrumentariumbeheer gedaan. Gelukkig is enige tijd geleden Sjaak Schreven bereid gevonden dat van hem over te nemen.

Zoals gezegd zat hij naast Willy Willems. Aan de andere kant zat hij naast Frans Jacobs (Frenske Meijer), ook een baritonspeler door wie hij als invalspeler in contact kwam bij blaaskapel "De Jägermeister". Samen met Willy heeft Jan heel veel uren gestoken in de eerste grote verbouwing van ons verenigingsgebouw en ook Jo

Klösters was meestal van de partij, soms vergezeld van zijn broer Jan. Wat later was ook Theo Weijers een vast lid van het bouwteam. "In het begin waren we wel met vijftien man" verzucht Jan, "twee weken later nog met acht en kort daarna dus met de hiervoor genoemde vier personen". Al met al toch ruim een jaar mee zoet geweest. "Ik heb nooit in het werkcomité (nu "De Stichting") gezeten" vervolgt hij op bijna verontschuldigende toon, maar ons is wel duidelijk dat hij nooit lui en afwachtend achterover heeft zitten leunen. En nog steeds niet want Jan is, zouden we bijna vergeten, ook nog beheerder van het gebouw. Als er iets niet in orde is met de verwarming, verlichting of koeling van het gebouw, moet Jan er aan te passen komen om het euvel te verhelpen. Verder verricht hij regelmatig hand en spandiensten voor Wilhelmina.

Ondanks alles heeft Jan ook nog tijd voor andere hobby's: Vissen is een erg geliefde bezigheid en Jan is ook altijd de geluidsman van zanggroep De Kèls geweest. Vroeger ook nog wel regelmatig gewandeld. Ik hoor ook nog wat schilderen en trommelen (?) maar misschien heb ik dat niet goed begrepen.

Nog even de dirigenten opsommen die Jan voorbij heeft zien komen: Kuppen, Ruud de Ruyter, Jos de Kleijn en dan op dit moment natuurlijk Louis van de Waarsenburg. We laten meteen even de passie van Gerda de revue passeren: Gerda zingt graag; ze is dan ook 35 jaar bij het St. Caecilia koor geweest, wat ze nu helaas niet meer kan. Ongetwijfeld zal ook het dansen weliswaar niet een hobby

zijn geweest maar wel een geliefde bezigheid. Ik weet nog wel als we vroeger met het bestuur de datum van ons Caeciliafeest probeerden vast te stellen dat steevast leidde tot een opmerking van Jan: “die datum kan niet want dan heeft het koor al feest”. Andere datum prikken dan maar. En toch schijnt het Caeciliafeest wel eens samen gevierd te zijn, en wel in zaal “Wilhelmina” van Joop van Jan van Toon. Al hoewel dat erg goed beviel en erg gezellig was, is dat niet zo vaak meer herhaald.

We stappen over op de maatschappelijke carrière van Jan: Jan kent ondergetekende niet anders dan als berijder van het Franse merk Citroën. Jan had de Mulo afgemaakt en toen een jaar op kantoor gewerkt. “Maar dat was helemaal niets voor mij”, vertelt hij. Toen naar Citroën Nijmegen (NAB). Daar zwaaide ene heer Deus de sceptor. Een zoon daarvan was de bekende oliehandelaar: John Deus uit Berg en Dal (Meerwijk). “Ik ben specialistisch geschoold”, vervolgt Jan, “ik allerlei cursussen gevolgd, door het hele land; Amsterdam, Eindhoven, Utrecht, plus ook nog eens keer, later, het zogenaamde patroonsdiploma gehaald”. Daar is dus de liefde voor het Franse merk ontstaan. Zoals wellicht bekend geeft schrijver dezes al vanaf maart 1982 de voorkeur aan een ander merk. Ik heb hem wel eens gevraagd tijdens een “evaluatiegesprek” van de repetitie aan de bar, dat zal zo rond 1985 zijn geweest: “Jan, ruilen jullie ook wel eens Volvo in”? “Dat komt eigenlijk nooit voor”, was het antwoord waarop ik hem weer te kennen gaf: “Dat begrijp ik, de mensen gaan er natuurlijk niet graag op achteruit”. Achteraf een flauwe en arrogante reactie van mij. Daarom na ruim 35 jaar: “Sorry Jan, had ik niet moet zeggen, was niet leuk”. Jan is het misschien vergeten maar ik niet, dus bij deze.

Later werd Citroën Nijmegen opgevolgd door Lubbers- Huisman. Het was een grote schok toen dat bedrijf in de jaren 1993/1994 failliet ging. Het werd toen Autohuis Nijmegen, waar Jan ook mee inzat. Hij moest wel het zogenaamde patroonsdiploma gaan halen. Dat was niet niks natuurlijk. Een keer of drie/ vier in de week op en neer rijden naar Woerden. Daarnaast de cursussen volgen en thuis studeren. En het werk overdag ging ook gewoon door. Toen kwam de fanfare noodgedwongen een tijdje op een laag pitje te staan. “Dat bedrijf ging ter ziele toen ik 58 was” verzucht hij, “toen nog twee jaar voor een autobedrijf in Oss gewerkt en er ook echt veel energie in gestoken, maar de lol was er af. Ik had het wel gezien. Ben er toen

mee gestopt. Helaas viel ik niet onder de een of andere VUT-regeling dus ik moest nog wel even de tijd tot mijn aow zien te overbruggen”.

Even kijken wat Gerda zo allemaal in haar werkzame leven heeft gedaan: Gerda heeft de huishoudschool doorlopen en gewerkt bij de zusters van Bethanië (dat is bij het Jachtslot Mookerheide) met moeilijk opvoedbare kinderen. En begeleiding van kinderen. Een van die wat oudere kinderen heeft zo rond 1987 een tijd lang nog bij Wilhelmina gespeeld. Ze vertrok op een gegeven moment naar Wognum Noord Holland en is daar getrouwd. Schrijver dezes is toen nog met o.a. Annemiek Roelofs namens de fanfare naar de receptie geweest. Later zijn er nog wat uitwisselingen geweest tussen onze vereniging en de harmonie (?) aldaar. Ook heeft Gerda nog enige tijd gewerkt in de huishouding bij aannemer van Gisteren in Nijmegen. Dat bedrijf bestaat dacht ik nog steeds en had ooit een leuke slogan: “Wacht niet tot morgen maar maak vandaag een afspraak met van Gisteren”.

De hedendaagse muziekkeuze kan Jan wel waarderen. Natuurlijk houdt hij ook wel van andere genres dan fanfare. Daarbij beperkt hij zich niet tot de traditionele blaasmuziek. Daarom vindt hij het fijn dat er nu een breed repertoire op de lessenaar staat. Ik ben er altijd voorstander van geweest dat onze fanfare ook muziek heeft gemaakt buiten de geijkte nummers. Stond er niet achter dat Ruud de Ruyter er toen der tijd een showorkest van wilde maken, met geluidsinstallatie en veel zang. Er moest zelfs een mengpaneel worden aangeschaft bij Eijgenhuisen Muziek in Nijmegen. Daar zijn toen heel wat perikelen over geweest. “Dat is niet lekker gelopen” beaamt Jan en in die overtuiging staat hij beslist niet alleen. Jan zegt nu eenmaal graag waar het op staat. Jan voegt er nog aan toe dat we vroeger wel eens op concours zijn geweest. “Niet mijn keuze” is het etiket dat daar wordt opgeplakt.

Echte anekdotes heeft hij niet maar wel ontelbare mooie herinneringen. Als eerste wordt dan wel genoemd de uitstapjes naar Mehrum met de majorettes. “Wim van Loon was er ook nog bij”. “Zonder drank geen klank” is een welbekend motto van muzikanten. Wat zal het daar geklonken hebben. Met de “hoch und Deutschmeister Regimentsmarsch” of iets wat daar op leek

wist Wilhelmina menige gevoelige Duitse snaar te raken. Maar ook de optredens van de Waldecho's en de Muppets, waar Gerda ook vaak mee naar toe ging, zijn hem bijgebleven. "Ik heb daar ook veel geleerd", zegt Jan. De carnavalsoptochten waren ook altijd leuk om te doen en dan na afloop van de optocht gezellig verder vieren in ons repetitielokaal. Met de carnaval gingen we ook met de Muppets naar Wim Derks ed. en niet te vergeten de Zusters van Liefde (Mariëndaal) en de Meent. Was erg leuk om te doen. Jan van Lies nam de zang voor zijn rekening. "Van de studieweekends heb ik niet zo veel meegekregen" vervolgt hij. "Wel dat we een keer in Donsbrugge op de Molendag gespeeld hebben. Daar hebben we goed geld gebeurd". Maar er zijn ook dierbare herinneringen aan de gewone repetities. Na afloop kaarten met onder andere Bertus Peters. "Ik speelde wel eens vals", geeft Jan toe "en Bertus had dat vaak in de gaten". Ja, een goede muzikant kan best wel vals spelen als hij een beetje zijn best doet. Na afloop van de repetities werd ook nog wel eens door enkele muzikanten het reeds in de koffer opgeborgen instrument weer tevoorschijn gehaald en werden er nog enkele "Egerländers" uit het hoofd gespeeld. Gezellig. Soms werd het wel heel erg laat.

Wijkconcerten vond hij ook erg mooi om te doen. Was goed opgezet en werd goed door de wijken ontvangen. Musiceren tijdens de intocht van de Avondvierdaagse levert goede herinneringen op. Niet alleen met Wilhelmina maar ook wel eens met een andere kapel.

Maar ook zijn er dierbare herinneringen aan de mensen van Wilhelmina. Willy Willems wordt nog een keer genoemd en niet te vergeten Jan Jacobs. Jo Klösters, was een trouw lid. Joep Molenkamp, was tevens een vismaat van Jan. Hij is zelfs nog een tijdlang geluidsman van diens "Jo Miller Big Band" geweest. In het begin speelden ze in het parochiehuis van de Breedeweg, later op de Baon, Stekkenberg. Grote optredens in een volle tent bij het café van Matje Schaap in de Breedeweg. En nog heel veel andere mensen bij Wilhelmina waar hij een goed gevoel bij heeft. Is dat het Wilhelminagevoel? Jan weet niet goed hoe hij het moet omschrijven. "Muziek is mijn grote steun. Niet alleen bij leuke dingen maar ook soms bij verdrietige omstandigheden. Maar het Wilhelminagevoel is veel meer dan muziek maken: je doet het samen met je vrienden, maar ook elkaar niet in de steek laten, helpen als er iets moet gebeuren, samen een probleem oplossen als dat zich voordoet,

samen die kar trekken”. “Ik vraag me ook wel eens af, in verband met mijn leeftijd: hoe gaat het verder? Hoe lang kan ik het nog? Ik zou het niet graag missen. Mis nu de repetities en optredens al heel erg”. “Wilhelmina heeft mijn leven beheerst vanaf mijn 30 ste”. Dat lijkt ons toch een heel erg duidelijke omschrijving van het bewuste Wilhelminagevoel. “Overwegend positief, maar het afscheid van Ruud de Ruyter was een zwarte periode”.

Tja, je hebt geen Berg zonder Dal, dat weten we hier in Groesbeek als geen ander. We sluiten af en bedanken Jan en Gerda voor hun gastvrijheid. Funny is ook blij want nu mag hij weer naar binnen.
©hm mei 2021

Commissie werving en opleiding

Om als commissie te informeren over waar wij mee bezig zijn is nu een lastige. Zoals alle stukken, alle nieuwsrubrieken etc. etc. kunnen wij het maar over een onderwerp zak hebben en dat is Je hoeft niet te raden... Corona!! In november 2020 schreven wij al dat het al een heel lange tijd leek vanaf maart 2020. Wat toen al betekende dat we al een lange tijd weinig of geen muziek hadden kunnen maken. Inmiddels zijn de meeste leerlingen gewend om muziekles te krijgen via de digitale snelweg. Dat is wel een hele prestatie van onze muziekdocenten en vooral ook van onze leerling-blazers en -slagwerkers.

Inmiddels vinden de lessen weer gewoon in ons clubgebouw plaats. Sommige leerlingen hebben, ondanks de digitale lessen zo'n goede vorderingen gemaakt dat ze op 19 juni deel hebben kunnen nemen aan de examens voor de diverse landelijk erkende muziekdiploma's op A, B, C of D- niveau. Deze examens hebben wij in ons clublokaal kunnen organiseren, waar ook leerlingen van onze zusterverenigingen in de Gemeente Berg en Dal konden deelnemen. Deze examens zijn succesvol verlopen. Alle kandidaten zijn geslaagd! Ook de 3 kandidaten van onze Fanfare zijn glansrijk geslaagd: Amber Vergeer op Bugel voor A, Liz de Ridder op trompet voor B en Lena Nieuwenhuis op Alt Saxofoon voor B, gefeliciteerd met het prachtige resultaat!

Voor de slagwerklerlingen is er ook veel veranderd. Omdat onze zustervereniging Jubilate Deo inmiddels ook gebruik maakt van dezelfde slagwerkschool, Beat it, hebben wij de opleiding samengevoegd. De lessen worden voor het eerste halfjaar bij Jubilate Deo gegeven en daarna wordt er gewisseld naar ons clublokaal. Deze samenwerking verloopt uitstekend.

De projecten op de basisscholen zijn tijdelijk stop gezet vanwege de maatregelen. De laatste activiteiten waren de eindpresentatie van de leerlingen van basisschool Op de Horst; Er is daarna toch weer gestart op BS het Vossenhol. Dat moest helaas weer gestopt worden.

Maar er gloort weer hoop. De basisscholen zijn weer gestart en de leerlingen kunnen weer alle dagen naar school. Over een paar weken

hebben ze zomervakantie. Na de zomervakantie zullen de muziekprojecten op inmiddels 5 basisscholen weer van start kunnen gaan, zoals het er nu naar uit ziet.

Wij waren, voor corona, gestart met de voorbereiding voor een groot schoolconcert voor de basisscholen in Groesbeek, waaraan medewerking was toegezegd door de Regimentsfanfare 'Garde Grenadiers en Jagers'. Deze voorbereiding zullen wij opnieuw gaan oppakken en hopen dat de eerder toegezegde medewerkingen ook na corona nagekomen kunnen worden.

De geslaagden:

Lena:

Amber:

Liz:

Fanfare Wilhelmina gaat haar 125-jarig bestaan vieren in en met Groesbeek

Op de verjaardag van Prinses Wilhelmina in 1898 en haar troonsbestijging in datzelfde jaar, vond men het in Groesbeek toch wel een beetje beschamend dat er in dit mooie muzikale dorp geen eigen fanfare was. Daarom werd op 1 november 1898 het muziekkorps van Groesbeek opgericht, de “vereniging fanfare Wilhelmina”, zoals ook werd vastgesteld bij de eerste statuten van 1912.

En straks in 2023 moet dat dan ook groots gevierd gaan worden met het 125-jarig bestaan!

Hopelijk zijn we tegen die tijd de corona perikelen weer helemaal vergeten en kunnen we als vanouds een prachtig jubileum- en muziekweekend voor Groesbeek en de verre omstreken op de bühne brengen.

Onlangs is een groep enthousiaste mensen benaderd door Henk Meijers, en is er een stuurgroep opgezet die deze feestelijke gebeurtenis samen met de leden en andere vrijwilligers, vorm moet gaan geven. Het is aan mij de eer om deze groep personen aan u allen voor te stellen en u inzicht te geven in onze plannen voor het jubileumfeest wat moet gaan plaatsvinden van 18 t/m 21 mei in 2023.

Op de eerste plaats is het fijn dat we een “voorlopige” secretaris in ons midden hebben in de persoon van **Inge Roelofs**, sopraansaxofonist in het orkest van Wilhelmina. Omdat Inge ook nog eens voorzitter is van het jeugdbestuur en lid is van de commissie werving en opleiding, is zij een grote toevoeging voor de “Stichting Organisatie Jubileumfeesten fanfare Wilhelmina”, zoals de stichting statutair genoemd zal gaan worden. Helaas zal Inge straks een poosje haar functie los moeten laten omdat zij gaat studeren in het buitenland. Voor die periode zullen we nog op zoek moeten voor een tijdelijke vervanger.

Dan is **Erik Weijers** uit Groesbeek bereid gevonden om de functie van 2^e voorzitter op zich te nemen in deze organisatie. Erik is in het dagelijks leven sectoradviseur onderwijskwaliteit bij het Graafschap College. Daarnaast is hij voorzitter van de volleybalvereniging Ikaros en voorzitter van kleindier-vereniging Edelras, beide in Groesbeek. Verder is Erik ook raadslid namens “Voor Openheid en een Leefbaar Groesbeek’ in de gemeenteraad van Berg en Dal. Kortom een man met veel kennis op diverse vlakken wat zeer welkom is in deze organisatie.

Een man die iedereen in de fanfare zeker kent is de voorzitter **Miel Franssen**. Miel zal de spreekbuis namens de fanfare zijn in de stuurgroep. Met zijn kennis en ervaring zal hij zeker een grote bijdrage kunnen leveren aan deze organisatie. In het dagelijks leven is Miel ook druk als vrijwilliger bij de mantelzorg in Berg en Dal, en is hij vrijwilliger bij omroep Berg en Dal als PBO lid. Verder is hij actief als collectant en zingt hij graag in de zanggroep “De Kels” in Groesbeek. Als trotse gepensioneerde opa is hij ook in de fanfare nog actief in de commissies sponsoring en de thema concerten. De functie van penningmeester in de organisatie zal vervuld gaan worden door niemand minder dan **Henk Meijers** himself,... zoals er zo mooi omschreven werd in een interview van het “Wilhelmientje” van december 2020. Bestuurstaken passen bij Henk. Zo wordt er door Germa geschreven in het clubblad. Hij is sinds 3 jaar bestuurslid van deze fanfare en verricht hij hand- en spandiensten voor de stichting. Twee jaar geleden sloot Henk zich ook aan bij de

commissie Werving & Opleiding. En zoals ik het een beetje heb kunnen lezen is Henk ruim 40 jaar verbonden aan Wilhelmina, en “da vur enne Bruukse”! Ikzelf kende Henk nog uit een tijd dat er een groot jubileumfeest t.g.v. het 50-jarige bestaan van een

van de andere fanfares uit Berg en Dal (toen nog gewoon Groesbeek) georganiseerd moest gaan worden. En ook in andere organisaties hebben we elkaar beter leren kennen, en daarom is het denk ik zo dat Henk mij nu ook wist te vinden, om dit jubileumfeest op te pakken en te gaan organiseren.

Mijn naam is **Wim Sanders** en in het dagelijks leven ben ik al ruim 40 jaar beroepsmilitair bij de koninklijke landmacht. Nog steeds bij de Luchtmobiele Brigade in Schaarsbergen en momenteel werkzaam als beheerder van de oefenterreinen in Gelderland.

Vanaf mijn jeugd ben ik ruim 40 jaar betrokken geweest bij de schutterij St. Hubertus op de Horst en bij de carnavalsvereniging Net Aecht. De laatste 15 jaar mag ik voorzitter zijn van de overkoepelende organisatie van schutterijen en gilden in Gelderland en ben ik betrokken in de Europese gemeenschap van Schutterijen en Schuttersgilden. Daarnaast ben ik voorzitter van het z.g.

Grensland Koningschieten in de regio en het gemeente koningschieten van Berg en Dal. Dit laatste heeft i.v.m. de huidige corona perikelen nog maar een keer kunnen plaatsvinden. En in het verleden heb ik dingen georganiseerd als jubileumfeesten voor diverse verenigingen van Groesbeek en was ik voorzitter bij het afscheidsfeest "Een en Al Groesbeek" van de Gemeente Groesbeek. Vervelen doe ik mezelf dus absoluut niet.

Maar buiten de eer om, om dan gevraagd te worden als voorzitter voor de opzet van dit grootse feest, vind ik het van een enorm belang, dat er een goede organisatie moet komen voor het jubileumfeest van onze Groesbeekse fanfare Wilhelmina.

125 jaar is ook niet zomaar een feest waar je even 'wat voor opzet'. Het moet gedragen worden door de gemeenschap en zeker ook door de leden van de fanfare zelf. Want uiteindelijk zijn deze laatstgenoemde wel de personen die, in eerste instantie, van cruciaal belang zijn voor het welslagen van deze bijzondere verjaardag.

Jullie verjaardag!

Na de eerste brainstormsessies zijn we tot de conclusie gekomen dat het werken met diverse werkgroepen de beste opzet is voor dit spektakel. Want dat moet het worden... **4 dagen lang... een muzikaal spektakel!**

We willen werkgroepen gaan oprichten die allemaal hun eigen invulling kunnen gaan regelen en die wij vervolgens gaan samenvoegen tot een groot feest. Op die manier kan iedereen zich

aanmelden bij een van deze groepen waarin men het meeste geïnteresseerd is. Want 2 jaar iets doen waarmee je geen feeling hebt, of niet in geïnteresseerd bent, dat werkt niet. Voorlopig hebben enkele werkgroepen opgericht die de basis van het festijn moeten gaan vormen.

Public Relations, --- Terrein en Infra,--- Catering,--- Programmering,--- Vrijwilligers--- en een Financiële werkgroep zijn de groepen die gevuld moeten gaan worden met enthousiaste mensen die dit willen gaan oppakken. De werkgroepen kunnen en mogen zelfstandig aan “de bak” om een opzet te realiseren. Daarna zullen we samen gaan kijken of het geheel past met de andere werkgroepen en of e.e.a. financieel haalbaar is. Want met name de eurootjes die dit zullen gaan kosten en hoogstwaarschijnlijk ook gaan opbrengen, zijn van cruciaal belang.

In de komende uitgaven van dit mooie verenigingsblad, zullen we vaak van ons laten horen en zullen we ook nader ingaan op de werkgroepen zoals hierboven benoemd.

Maar we vragen jullie allemaal bij voorbaat, actief of wat meer rustend lid, of gewoon betrokken bij Wilhelmina, om na te denken of je mee wilt werken aan deze organisatie om jullie fanfare Wilhelmina een mooie 125 jarige verjaardag te geven die het zeker,dubbel en dwars verdiend.

*Met muzikale groeten,
Wim Sanders.*

Sjors Sportief

Dit schooljaar was onze fanfare voor het eerst te vinden in het boekje en op de site van Sjors Sportief en Sjors Creatief. Dit is een landelijk gebeuren dat vanuit

de gemeenten aangemoedigd en georganiseerd wordt. Het biedt aan alle basisschoolkinderen de mogelijkheid om gratis en vrijblijvend kennis te maken met de vele verenigingen, in de creatieve of sportieve hoek, van de gemeente waarin ze wonen. De boekjes met daarin alle aanbieders worden aan het begin van het schooljaar op alle basisscholen uitgedeeld. Natuurlijk mocht onze fanfare niet ontbreken in het boekje van Berg & Dal. Het afgelopen jaar hebben we er helaas weinig aan gehad, maar we hopen er in schooljaar 2021-2022 de vruchten van te mogen plukken!

Sponsor aan het woord:

Miel heeft mij gevraagd een stukje te schrijven in deze rubriek. Dat doe ik natuurlijk graag. Ik heb zoals velen wel weten vaak in allerlei financiële commissies gezeten en altijd de mening verkondigt dat iedereen zijn eigen hobby's moest bekostigen. Muziek maken kost nu eenmaal geld, veel geld: instrumenten, bladmuziek, muzieklessen, lokaalhuur etc. Onze fanfare doet er veel aan om de benodigde middelen bij elkaar te sprokkelen. Denk alleen maar aan de activiteiten van de Stichting Vrienden van Fanfare Wilhelmina. Maar vergeet ook de inspanningen van bijvoorbeeld de sponsorcommissie niet. En al die vlaggen die rond Koningsdag, en nu rondom het EK, in het centrum van Groesbeek wapperen, hangen er door de inzet van mensen van fanfare Wilhelmina. Jammer dat al die inspanningen al ruim een jaar niet meer beloond kunnen worden door datgene waar het eigenlijk om gaat: het samen maken van muziek. Het wegvallen van de vorige hoofdsponsor was nog eens een extra domper voor onze vereniging. Mijn speciale band met Wilhelmina, en dat zijn jullie dus, is uitvoerig aan bod gekomen in Wilhelmintje nr.

29 in de rubriek “op de koffie bij..”. Een bijzondere uitgave die keer, heel mooi verwoord door Germa Driessen. Ik heb wel eens gezegd: “Ik had het zelf niet beter gekund”. Maar ja dat klinkt wel arrogant natuurlijk, en dat is het ook. Maar wel alle eer voor Germa. Dat deed mij goed. Toen dus de plaats als hoofdsponsor vrij kwam hoefde ik eigenlijk niet lang na te denken en heb ik vrijwel meteen contact opgenomen met Miel. Ik wilde de vereniging en mijn muzikale collega's een hart onder de riem steken en eerlijk is eerlijk: “reclame streelt ook de ijdelheid”. Er moest alleen nog een etiketje op geplakt worden. Dat is Business Center De Bank in Heyen geworden. Een voormalig bankgebouw in Heyen waar bedrijven de mogelijkheid hebben om kantooruimte voor korte of lange tijd te huren en ook bijvoorbeeld voor een dagdeel. Dat kan zelfs een vaste avond in de week zijn. Dat betekent dan ruimte huren tegen relatief lage kosten. Vooral voor startende ondernemers een uitkomst.

Bij het aangaan van de sponsorovereenkomst zat het pand helemaal vol. Momenteel is er weer wat ruimte. Overigens heb ik er ook het archief van mijn eigen administratiekantoor in ondergebracht. Daarnaast zit er een Stichting in waarvan ik voorzitter ben (niet de Stichting Vrienden van de fanfare dus) en nog een BV van mij. Over derden wil ik hier verder geen mededelingen doen.

Hopend dat we elkaar snel weer op de repetities kunnen zien,
Henk Meijers

Fanfare Wilhelmina: 123 jaar jong

Geachte Fanfare Wilhelmina, bestuur, dirigent en leden.

Mijn a-muzikaliteit is bekend, toch schrijf ik graag een stukje.
IK WIL DE LOFTROMPET STEKEN!

Allereerst van harte gefeliciteerd met 123 jaar en mijn waardering voor alles wat jullie betekenen door de jaren heen voor de Groesbeekse gemeenschap. Jullie hebben een hoge pet op, ik zet mijn pet af voor jullie inzet, trouw en dienstbaarheid bij diverse gelegenheden, bij lief en leed en feestelijke gelegenheden. Jullie stonden en staan altijd klaar voor anderen, persoonlijk en voor de gemeenschap. En dat is de verdienste van bestuur, dirigent en trouwe leden. HARELIJK DANK! In de fanfare als die van jullie is de HARMONIE van wezenlijk belang in veel opzichten, je moet de juiste

toon weten te vinden en dat doen jullie nog steeds en hopelijk nog in lengte van jaren. Niet weg te denken uit de gemeenschap, ook niet uit de kerk gemeenschap. Met plezier denk ik terug aan de jaarlijkse oudjaarsvieringen in de kerk van de Heilige Cosmas en Damianus. Samen met het kerkkoor St. Cecilia en het Groesbeeks Gemengd koor. Altijd een waardig feest t.g.v. de afsluiting van het jaar. Opluistering van feesten jubilea, ook die van mij, nogmaals Bedankt! Ik hoop dat corona het toelaat om dit jaar weer te kunnen optreden en wens jullie een warm hart toedragend, veel succes in de toekomst op naar 125 jaar.

Met hartelijk groeten aan jullie allemaal.
Em. Pastor Jan van Gestel

Te gast: Alex op den Buijsch

Mijn naam is Alex Op den Buijsch (28), een naam die velen van jullie wellicht niet direct iets zal zeggen. Toch hebben jullie mij(n) (herrie) waarschijnlijk wel al eens gehoord. Dit omdat ik toch al een aantal jaren met enige regelmaat achter de drums plaats mag nemen bij themaconcerten van fanfare Wilhemina. Geboren Zuid-Limburger, getogen in Grave, hoe komt die dan in dit verenigingsblaadje terecht?

Als kleine jongen, nog in Zuid-Limburg, was er al iets vreemds met mij aan de hand. Terwijl andere kinderen gewoon braaf met blokjes speelden, gebruikte ik blokjes om overal op te tikken. Enkele jaren later, toen ik een jaar of 6 was, zat ik uren op de grond in de garage, achter een stuk of 5 emmers (trommels) en een stuk metaal op de grond (bekken) en zo had ik mijn eigen drumstel gecreëerd. Toen ik nog op blokfluit les zat, bij de plaatselijke fanfare, was de situatie al niet meer te houden en hebben mijn ouders alvast een drumstel gekocht. Toen de dirigent opperde dat ik toch ook wel goede lippen had om trompet te spelen, heb ik hem voor gek verklaard! Ik mocht op drumles en heb jaren met heel veel plezier gespeeld bij fanfare st. Cecilia in Ubachsberg. Ik was voornamelijk percussionist, maakte af en toe een uitstapje naar het melodisch slagwerk (de xylofoon en de pauken) maar was er vooral toch op gebrand om achter dat drumstel te mogen kruipen!

Voor mijn studie psychologie ben ik naar Grave verhuisd. Toen ik nog met mijn verhuisdozen naar de auto liep, hoorde ik uit het (inmiddels afgebrande) Palazzo Theater harmonie muziek klinken. Nog voor ik

werkelijk in Grave woonde, was ik al lid van Harmonie Stad Grave. Ook hier heb ik vele jaren en met veel plezier voornamelijk de drums voor mijn rekening genomen. In die tijd nam (een voor mij nog onbekende) Louis van de Waarsenburg wel eens een repetitie waar, als onze eigen dirigent niet aanwezig kon zijn. Het duurde niet lang, of ik werd gevraagd of ik eens kon invallen op een repetitie van het Nijmeegs Amusements Orkest (NAO). Blijkbaar is dat bevallen, want niet veel later mocht ik óók komen drummen bij het themaconcert van fanfare Wilhelmina. En wat voelde dat als thuis komen! Eindelijk weer die volle klank van een hele fanfare. Een harmonie is mooi, maar wat mij betreft kan er echt niets tippen aan een Fanfare! Brullende bassen, tuba's en trombones; schelle trompetten; zachte klanken van de hoorn en de bugel en (last but not least) de tedere klanken van de saxofoonsectie. Ik heb direct gezegd dat men mij wel vaker mocht bellen, en dat is gebeurd! Helaas heb ik het al die jaren te druk gehad, en nog steeds, om structureel bij Wilhelmina te spelen. Maar ik hoop snel weer alle leuke leden en u, als publiek, weer te ontmoeten bij een themaconcert. In deze coronatijd is dat hetgeen wat ik, en ik denk iedere muzikant, het meest mist: je uiterste best doen voor een volle zaal publiek. Met elkaar een topprestatie neerzetten en dan, na een avond zweten en zwoegen, het hartverwarmende applaus in ontvangst nemen. En tot slot, natuurlijk de derde helft met een heerlijk (vers getapt) biertje.

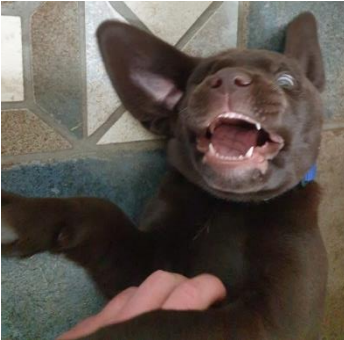

Boven op mijn zolderkamertje drummen op een elektrisch drumstel kan daar echt niet tegenop. Er is maar één voordeel aan alleen drummen...niemand klaagt over je volume! Overigens zou het nóg mooier zijn als Wilhelmina een extra slagwerker vindt, iemand die er echt iedere week is en ook mijn plekje tijdens themaconcerten 'inpikt'. Ik kom dan met alle plezier als publiek luisteren naar de prachtige concerten!

Dan rest natuurlijk de vraag: waar ben ik dan zo druk mee dat ik geen tijd heb voor fanfare Wilhelmina? Ik speel sinds een jaar of 2 niet meer bij Harmonie Stad Grave omdat ik graag iets nieuws wilde ontdekken met drummen. Sinds ongeveer 2 jaar ben ik de vaste drummer van

het Nijmeegs Amusements Orkest, waarmee de bigband ambitie ook weer van mijn bucketlist afgestreept kan worden. Daarnaast heb ik 2 keer in het combo gezeten van Uit de Qunst, een amateur gezelschap dat om de paar jaar een voorstelling maakt in een kleinkunst/cabaret/musical vorm. Verder ben ik druk met mijn fulltime baan als GZ-psycholoog in een tbs kliniek, het opvoeden van mijn (puberende) labrador

Balou, (voordat corona uitbrak) Diskjockey zijn, helpen bij ballonvaarten van de Land van Cuijk Ballon, motorrijden (en ik sla het heuvelland van Groesbeek zelden over in mijn rondjes) en af en toe ook gewoon op de bank liggen! Nu we elkaar nog even niet kunnen zien, wens ik iedereen veel gezondheid toe. Ik hoop echter dat we elkaar snel weer 'in real life' mogen ontmoeten zodat Fanfare Wilhelmina (hopelijk met mij achter de drums met veel herrie!) u weer een fantastisch themaconcert kan voorschoten. Als vanouds!

Uit de rijke muziekhistorie van fanfare Wilhelmina: Een eigen repetitielokaal

Vroeger rond 1960, werd er op zondagmorgen gerepeteerd. De nieuw gekozen voorzitter Frans van Bernebeek dreigde zelfs met het neerleggen van zijn functie als de repetities niet beter werden bezocht! Men ging toen op woensdagavond repeteren. Deze avond had echter een groot nadeel: op die avond was er vaak voetballen op de tv. Het was ook niet fijn dat de fanfare geen eigen repetitielokaal had. Er werd geoefend in diverse locaties zoals het toen nog bestaande Parochiehuis, in zaal Wilhelmina en in de Blokhut (den lange Dijk), die onlangs gesloopt is. Maar in 1973 werd het opeens licht aan de horizon! De H. Hartschool aan de Kloosterstraat verhuisde naar de nieuwbouw aan de Van Ruysdaelweg en genoemde school heette voortaan Basisschool 't Vossenhol. De ruimte die de oude school achterliet, kon benut worden door de fanfare en beneden werd een deel gebruikt door het Open Jongerencentrum "Maddogs". Vóór de definitieve intrek moest er echter nog veel gebeuren. Na maanden van hard werken kon op 15 november 1973 het repetitielokaal officieel worden geopend. Bij de opening zei onze beschermheer en burgemeester Baltussen dat hij verrast was, dat van enige oude, totaal uitgeleefde schoollokalen, zulk een repetitielokaal was ontstaan! Pas in 1976 werd de bar gelegaliseerd doordat de gemeente de fanfare een drank- en horecawetvergunning verleende. De repetitie avond werd een jaar later naar de donderdagavond verzet wegens het toenemend aantal voetbalwedstrijden op woensdagavond.

In 1980 zou een gedeelte van de oude school met het repetitielokaal worden afgebroken, zo ging het gerucht! Enige tijd later in 1983, werd bekend, dat er een nieuwe multifunctionele accommodatie zou worden gebouwd!? Maar voor de fanfare zou daar geen plaats zijn!!! De gemeente was bereid een gebouw elders aan te kopen en dit aan de fanfare te schenken. Dit gebouw zou dan de oude schoenfabriek aan de Atelierweg zijn. Ook werd er bezuinigd op het onderhoud van het repetitielokaal. Pas eind 1986 werd tenslotte de oude

accommodatie ontruimd. De tamboers en majorettes vonden onderdak in het EHBO gebouw achter de technische dienst aan de Spoorlaan en de fanfare repeteerde daar ook korte tijd, daarna speelden ze in zaal Wilhelmina. Eindelijk in het najaar van 1987 konden de sloopwerkzaamheden door enkele fanfaristen beginnen. Aannemer Geutjes zou de verbouwing uitvoeren, maar in het bestek bleek nogal wat geschrapt te zijn, want allerlei werkzaamheden werden op het bordje van de fanfare geschoven.

Na een enorme inzet van handige muzikanten en hulpvaardige anderen werd op 20 november 1988 de nieuwe repetitieruimte met concerten en een open dag officieel door burgemeester Van Gils in gebruik genomen. Ere-voorzitter Frans van Bernebeek onthulde het nieuwe fanfare-embleem. **Het eigen verenigingsgebouw blijkt voor de fanfare een schot in de roos!**

Als het doek niet valt komt H. Saedt in actie.

In 1986 is er eindelijk duidelijkheid over de nieuwe repetitie-ruimte. De sloopfase eind 1987 wordt gevolgd door bouw en renovatie, waarbij talrijke fanfaristen hun handen uit de mouwen steken. Op 20 november 1987 is het zover. Met de onthulling van het fanfare-embleem door Fr. van Bernebeek en T. Hermsen wordt de nieuwe ruimte in gebruik genomen.

Hiermee wordt de nieuwe ruimte in gebruik genomen.

Bronvermelding: De edele kunst der hoornmuziek door Toon Bosch & Sjef Schiermann. Samensteller: Tony Nillesen.

Sponsoractie Villastrada

De sponsoractie bij schoenenspecialzaak Villastrada aan de Dorpsstraat 18 in Groesbeek loopt nog steeds. Ben je lid, vrijwilliger, donateur, vriend of sponsor van Fanfare Wilhelmina? Meld dit dan bij de kassa en geef je naam door. Fanfare Wilhelmina krijgt vervolgens een bepaald percentage van het aankoopbedrag overgemaakt.

Column: Pick-up

Ik zal ongeveer een jaar of 10 zijn geweest toen ik bij mijn opa en oma in het Vilje mijn eerste plaatje op de Pick-up draaide. Oma had in de kast een Pick-up staan en ik raakte direct gefascineerd door het apparaat. Dikwijls ging ik daardoor naar oma om plaatjes te draaien. Voorzichtig zijn met de naald op het plaatje leggen was het advies. Anders kreeg je krassen. De naald ging immers vrij snel stuk. Vooral als het slecht weer was en je niet buiten kon en mocht voetballen was ik bij oma te vinden. Ik mocht de plaatjes zelf uitzoeken. Ze lagen in het kastje naast de Pick-up. In een plastic zakje. Daar maakte ik voor het eerst kennis met blaasmuziek. Veel keus had ik immers niet. Het was praktisch enkel blaasmuziek wat de klok sloeg. In het plastic zakje vond ik een verdwaalde Zangeres zonder Naam die zong over Keetje die tippelde en Jan Boezeroen die nog steeds naar zijn fles aan het zoeken was. De fles speelde immers een grote rol. Toch was het Ernst Mosch en zijn egerländermuzikanten die in huize Visser op vinyl de baas waren. Het plastic zakje zat veelal vol met singles waarop blaasmuziek gespeeld werd.

Een paar jaar later maakte ik voor het eerst kennis met de fanfare. Dikwijls ging ik naar het Groesbeeks voetbal kijken en steevast liep de fanfare voor de wedstrijd en in de rust het veld op en blies deze liedjes, die ik een paar jaar daarvoor bij mijn oma op de Pick-up gedraaid had. Ook de Koning voetbal mars werd gespeeld. Deze werd als laatste gespeeld ten teken dat de wedstrijd op het punt van beginnen stond. De fanfare marcheerde prachtig het veld af waarna de aftrap plaatsvond. Dit maakte een gigantische indruk op me. De fanfare hoorde er gewoon bij. Niet alleen bij het voetballen maar ook bij de 4 daagse en Carnaval gaf de fanfare acte de présence. Zo leerde ik fanfare Wilhelmina goed kennen. Marcherend vanaf de Stekkenberg naar beneden door het dorp. Met het majorettekorps

voorop. Het majorettekorps dat je bloed sneller deed stromen. Een kort rokje doet je op die leeftijd immers wel wat. Bovendien zagen de dames van fanfare Wilhelmina er prima uit. Het was een mooie tijd. Gekke Eddie liep niet achter de fanfare aan maar voor de fanfare uit en het verenigingsleven vierde hoogtij. Fanfare Wilhelmina is sterk verankerd in de Groesbeekse samenleving. Ze zullen ongetwijfeld net als mijn plaatjes weleens een krasje opgelopen hebben echter bestaan ze in 2023 maar liefst 125 jaar !!!

Een paar jaar geleden heb ik ze nog zien spelen. In het 'groeske' gaven ze een avondconcert. Samen met mijn vader, die een enorme liefhebber van blaasmuziek is, wandelde ik ernaartoe en genoten we van de sfeer , gezelligheid , en van de muziek. De fanfare bracht me weer even terug naar oma en opa en naar de Pick-up in de kast. In gedachten zie ik me nog de naald op en van het singletje halen. Op mijn knieën voor de kast. Niets verdwijnt voorgoed als je de herinneringen bewaart. Mijn oma en opa zijn er niet meer maar Fanfare Wilhelmina is er nog steeds en " still going strong" Ik hoop dat ze er nog heel lang zullen zijn. Al is het alleen maar om me even terug te nemen naar die tijd van toen. De tijd dat geluk nog heel gewoon was en bestond uit een Pick-up, een naald en het draaien van plaatjes. Plaatjes met blaasmuziek erop.

Pluk de dag , droom van morgen en blaas hem op.
Groet Arno Arts.

Vrienden van Fanfare Wilhelmina

BEDANKT !

- Cultureel Centrum De Mallemolen
- Heller Gietman Assurantiën en hypotheeken
- Boonstra & Mulders Fysiotherapie
- Aannemersbedrijf Janssen-Groesbeek b.v.
- Assurantiekantoor Jacobs
- Gerrits Assurantiën
- Lotto en Reise-Center Hagemann
- Kerkhoff installatiebedrijf
- Van Kesteren b.v.
- Pearle Opticiens Bellevue 74
- Optiek Groesbeek
- Apotheek Groesbeek
- Hopman hoveniers
- Peter Jacobs klusbedrijf
- Op-maat Productions
- Autoschade Groesbeek
- Kuijpers Instruments VOF
- Ben en Toos Ceelen
- Hans, De Echte Bakker
- Jan Zwartjes Trappen
- Jan en Ria Rutten
- Bloemisterij Wilhelmina
- Frans en Marie Wijers
- Wil Kosman
- HV Makelaardij/Assurantiën
- Jan Vissers en Marianne Gietman
- Imkerij De Bosrand
- Theo en Truus Derks
- Kapsalon By Ro's Winssen
- Schoofs timmerwerken

Vrienden van Fanfare Wilhelmina

BEDANKT !

- Peter en Miep Cillessen
- Jan Tuss
- J.Bots Tegelwerken
- Theo Jansen en Elly van den Bergh
- Cor en Patty Gietman-van Oss
- Wijnhoeve de Heikant / Müskens Asperges
- IT voor de zaak
- Doors4U
- Bike Life Sjef van Bergen
- Hans Kuijpers podiumverhuur
- Ineke Schreven
- Willemien Wieffies & Kels
- Jan Medendorp en Jannie Peters
- Aannemersbedrijf P. Kaal b.v.
- Adviesbureau Meijers
- Beijer AGRA-TOER V.O.F.
- De Wolfsberg
- Coppes Hoorzorg Groesbeek
- EP: Heinz van Benthum
- Le Monde Eten/Drinken
- Kapsalon Nolly
- Pep en Ankie Koopman
- Mechteld ten Doesschate
- Marcel Dogterom Juwelier en goudsmid
- Cafe Zaal Hopmans
- DJ Sembo
- Boerderij/Camping Landgoed de Heuvel
- Rikken Metaalbewerking
- Stefan en Sanne Fransen
- Remondis BV
- Krebbers Dakbedekkingen

Ook aan alle donateurs van Fanfare Wilhelmina heel hartelijk dank!

